

Момчетата се спрѣха насрѣдъ улицата. Гуджо наостри уши.

— Тазъ година, — продължи Савата, — въ много кжщи не ще има елхи, нито играчки. Ехъ, кой знае какъ, нѣ, случва се тѣй по нѣкой пжтъ. И у насъ нѣма, и у васъ, че и у повечето отъ другаритѣ никой нѣма да има. Та, намислилъ съмъ, момчета, да си направимъ пжкъ ний едно представление!...

Очитѣ на дружината свѣтнаха. Диньо хлъцна отъ радостъ.

— Какво ще речете, а? На първия день на Коледа. Въ училището. Азъ вече приказвахъ съ класния. Той позволява.

— У-р-ра! — извика дружината. — Представление!

— Ами маймуни, бате Сава? — запита Асенъ. — Отде ще ги вземемъ? Може ли представление безъ маймуни?

— Какви маймуни, бре, ние малки ли сме! Нѣ, вижте тука какво съмъ приготвилъ! — И Савата измъкна отъ джеба си сгънатъ голѣмъ листъ. Разгъна го и го показва на всички. На листа бѣше написано: